

Родилъ се е въ Сливенъ, но датата на раждането му не е извѣстна. Знае се положително, обаче, че е напусналъ Сливенъ прѣзъ 1800 г. и то като доволно възмъжалъ търговецъ.¹⁾ Той се е родѣялъ съ прочутата Сливенска фамилия *Диамановци*. „Братя *Диаманти* и *Антонъ* отъ сѣмейството Камбуруглу, пише Селимински, били словомъ и дѣломъ незабравими истински родолюбци въ гр. Сливенъ“ (ibid, 30). Понататъкъ той продължава (за *Антонъ Иоану*): този истински патриотъ пращаль въ градъ Сливенъ ежегодно по 2000 гроша и разни учебници. Освѣнъ това, Антонъ Иоану подбуждалъ и другитѣ сънародници къмъ образованието“. Така на негови разноси е слѣдвалъ въ Мюнхенъ по медицината нѣкой си *Янули*. Сжщо съ негова подрѣжка е свършилъ образованието си и медицината автора на „Рибния Букваръ“ Д-ръ Петъръ Беронъ отъ Котелъ. Самъ Селимински благодари, че е завършилъ докторията си сжщо съ срѣдствата на Антонъ Иоану. „Тоя, пише Селимински, съ 300,000 гроша откупи земя, дѣто се установиха бѣжанцитѣ отъ Сливенъ“ въ 1830 г. до Пloeщъ).

Когато сливенци се прѣселили въ Влашко (1830 г.) Антонъ не се забавя да отиде отъ Брашовъ въ Влашко да види членоветѣ на сѣмейството си²⁾. Отъ тукъ се види, че повечето отъ роднинитѣ на Антонъ сж останали въ Сливенъ слѣдъ 1800 г. Сестра му се е казвала *Люба*, едно интересно име между старитѣ сливенки, защото между новитѣ то се счита за „купешко“. Внукъ на Баба Люба е сливенскиятъ гражданинъ, дѣецъ по черковния въпросъ. *Стефанъ Петровъ Стефановъ*.

Баба Димитрица Пановката разправя, че *Андонови братовчеди* сж били *Йованакюви*, сжщо отъ Сливенъ. Споредъ Дядо Нойко, *Йванаци Даскала* е билъ братовчедъ на Андонъ а х. *Йоргаки* — неговъ близкъ роднина. х. *Йоргаки* е билъ убитъ въ Цариградъ прѣзъ 1800 г. или 1779 г. като „фитнеифиджуръ“ (бунтовникъ), защото падналъ жертва на една клевета. Сливенския аенинъ е изпратилъ писмо на властитѣ въ Цариградъ, въ което се съобщавало, че х. *Йоргаки бунтувалъ българитѣ*. Писмото е било изпратено като колективно заявление отъ Сливенъ, подписано отъ мѣстния ходжа и сливенскитѣ чорбаджии. Между послѣднитѣ е билъ Иванъ Чорбаджи, който си „ударилъ мюхюро“ безъ да знае съдържанието на писмото. Затова той много се „пишманилъ“, защото х. *Йоргаки* му е билъ сродникъ, а при това „многo добъръ българинъ“. Отъ тукъ може да се заключи, че *Иванъ Чорбаджи* е билъ баща на Андонъ Ивановъ, още повече

¹⁾ Ср. Запис. Д-ръ Селим. 2, 31.

²⁾ Запис. Д-ръ Селим. 2, 38.